

OPSTANAK NASIH SKOLA = OPSTANAK NASIH SELA

miercuri, 31 martie 2010

Prošla je godina dana od protesta ravnih roditelja koji su zahvaljuju i svojoj odlunosti no i svesrdnoj pomoći ZHR-a uspjeti spasiti svoju školu od zatvaranja, spašavaju i na taj način i budunost svog sela.

Stoga smatramo opravdanim staviti znak jednakosti u naslovu, jer skole su rasadnici budunosti svakoga sela, a njezini učenici mladice koje daju svojevrsnu garanciju da selo ima buduost.

Već po etkom ove kalendarske godine mogli smo skoro svakodnevno pratiti nimalo ruži aste vijesti o tome koliko će ljudi ostati bez posla. Ni skološtvo nije ostalo po strani, pa se stalno spominjalo otpuštanje nastavnika i komasiranje skola. Potaknuti neugodnim iskustvima iz nedavne prošlosti kada je prijetilo zatvaranje skola u Ravniku, a nešto prije u Klokoču, odlučili smo skrenuti se na ovaj aspekt i ujedno ih navrijeme informirali o tome što bi se skoro opet moglo dogoditi. Kolege urednici su redovno informirali načelnike načelnike o borbi za opstanak spomenutih skola. Borba koja me utim nije obuhvatila cijelu našku karađorjevsку zajednicu, i ovdje mislimo na sve faktore koji bi se trebali brinuti o obrazovanju, već je, NAŽALOST, podijelila našku malobrojnu zajednicu: na većinu za i neznatnu manjinu (slučaj ili dva) protiv opstanka skola.

Na

svu sreću, prošle je godine sve dobro završeno; i to je skola u Ravniku, koja je najviše bila na meti zatvaranja, ostala funkcioništati. Ali, skola nije sama po sebi ostala, već su prve dana skole (kada je bio presudni trenutak) načelnik zastupnik prof. Radan zajedno s prof. Jankovom otišli u Ravnik i tamo zajedno s roditeljima borili se i izborili da skola opstane. No po etkom ove godine opet su stigle usmene prijetnje. Sva sreća pa je prof. M. Radan, vrlo dobro informiran o stanju skološtva, «objasnio» nadležnim u inspektoratu o posebnom statusu manjinskih skola, konkretno da se za te skole izdvajaju veća financijska sredstva, kao i o tome da ako bude trebalo, sredstva će se tražiti i iz drugih izvora, jer je ZHR, a želimo vjerovati da i cijela karađorjevska zajednica, odlučna obraniti opstanak skola i skološtva. Neemo ponavljati sve neugodne epizode vezane uz ravninu skolu i borbu koja se vodila za njezin opstanak, od susreta s generalnim inspektorom pa sve do po etke skolske godine kada je poslan kombi po djecu, no na sreću stigao skoro prazan u Lupak. Neka nam to bude poučka za buduost. Sve razvijene zemlje svijeta ulazu u obrazovanje svjesne da time ulaze u svoju bolju buduost. Pa onda bi se i mi i naša sredina kao trebali tako ponositi, jer smo zemlja članica Evropske unije, razvijene zajednice koja zna prepoznati ulogu skološtva. A dvojezična nastava, na materinskom i rumunjskom, bogatstvo, moguost, spasonosna vrata za opstanak skola. Materinski jezik neće u umjesto nekog stranog jezika već ima status kao i rumunjski. A skolski program ima osim ova dva jezika, dva strana jezika.

Nadajmo se da će naša skola i buduost opstati i da će naša zajednica i svi rukovodeći faktori biti spremni za njihovu obranu, ukoliko to bude trebalo. Da će hodnicima skola veselo odzvanjati u eni ka vika, a ne da ostanu prazne zgrade koje će nas podsjećati na sive i glomazne zgrade bivšeg režima. Maria Latchici